

Postní myšlenky na každý den

Půst nemusí znamenat jenom buď něco dělat nebo něco nedělat. Může být také příležitostí k zamyšlení.

Nikdy nezapomenu na zkušenost, kterou jsem udělala při návštěvě jednoho domova, v němž pečovali o staré lidi. Byli to rodiče dětí, kteří je sem umístili a zapomněli na ně. Viděla jsem, že ti lidé mají všechno, co potřebují. Byli obklopeni krásnými věcmi, ale všichni se dívali ke dveřím. Ani u jednoho jsem neviděla na tváři úsměv.

Obrátila jsem se na sestru s otázkou: "čím to je, že se všichni tito lidé dívají stále ke dveřím a že se neusmívají, ačkoliv jim nic nechybí? Jsem zvyklá vidět úsměv na tváři našich chudých, dokonce s úsměvem i umírají". Odpověděla: "Tak je to téměř stále. Čekají a doufají, že je přijde syn nebo dcera navštívit." Trpí, protože na ně zapomněli. Zde je třeba lásky. Možná že známe někoho, kdo se cítí opuštěný, kdo je nemocný, kdo má starosti - to vše mu ztěžuje život ve vlastní rodině nebo souseda nebo bývalého spolupracovníka... Máme na ně čas? Jsme ochotni je vyslechnout?

Matka Tereza

Půst má svůj plný smysl tehdy, jestliže je zřeknutím se něčeho ve prospěch potřebných lidí, nebo když je mým (zcela nepatrným) připojením se ke Kristově utrpení (to je případ pátečního postu), případně když je výrazem mého přesvědčení, že se něčeho vzdávám proto, abych tím nějak (třeba zcela subjektivně) projevila svou lásku k Bohu, případně odstranila něco, co mi v lásce k Bohu nebo v lásce k bližním překáží. Kromě toho může mít půst význam sebevýchovný (cvičím se v odříkání), zdravotní (chci snížit nadváhu), ale také sebeobdivný - chci sobě či druhým ukázat, co jsem dokázal. Žádný z těchto motivů ovšem nemůže hrát v rozhodnutí pro půst z pozice víry žádnou význačnější roli a ten poslední je vyloženě špatný, je-li dominantní.

Takže chce-li si něco člověk v postní době uložit, měl by zvážit proč to dělá a zda je to schopen dodržet. A bylo by velmi dobré, kdyby se naznačeným nepravým motivům vyhnul nebo je alespoň měl někde v pozadí svého rozhodování.

P. Aleš Opatrný

St	14.2.	Nelze žít jen důležitými věcmi, možná je důležitější mít na někoho trochu času.
Čt	15.2.	Přílišná touha po dokonalosti brání ve vlídnému přijetí sebe i druhých.
Pá	16.2.	Že se člověk má dobře, to není ještě žádné provinění, horší je, pokud v tu chvíli přestane vidět, že jiní se mají zle.
So	17.2.	Když se budeš dívat do zrcadla, mysli přitom na to, jak moc tě Bůh miluje, a že jsi jeho obraz.
Ne	18.2.	Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. obraťte se a věřte evangeliu.
Po	19.2.	Bůh se nespokojí s tím, že bude v tvém životě až na druhém místě.
Út	20.2.	Moudrost začíná tam, kde se umím přinutit, abych byl vděčný za všechno.
St	21.2.	Málo je mnoho, pokud je při tom Bůh.
Čt	22.2.	Neproste Boha o odpověď, pokud jste nepoděkovali za otázku.
Pá	23.2.	Srovnávání je kořenem všech komplexů méněcennosti.
So	24.2.	Když se ti něčeho nedostává, řekni o tom Bohu - a lidé ti to přinesou.
Ne	25.2.	Co to znamená "vstát z mrtvých"?
Po	26.2.	Být křesťanem znamená žít celý týden na úrovni neděle.
Út	27.2.	Čím více se snažím vypadat jako křesťan, tím méně se podobám Kristu.

St	28.2.	Bůh dělá zázraky - ale ne tam, kde pro ně lidé nehnou ani prstem.
Čt	1.3.	Bůh ti může dát víc než bys čekal - jen kdybys chvíli počkal.
Pá	2.3.	Nemůžeš současně milovat i nenávidět, takže se rozhodni, co chceš dělat.
So	3.3.	Lidé tě neslyší? Zkus jim víc naslouchat.
Ne	4.3.	Pošetilá Boží věc je moudřejší než lidé a slabá Boží věc je silnější než lidé.
Po	5.3.	Bůh je tam, kde chce, abys byl.
Út	6.3.	Neexistují lidé, s nimiž se nedá komunikovat - jsou pouze takoví, s nimiž to neumíš.
St	7.3.	Nemluv špatně o člověku. Sedí v tobě a tajně naslouchá.
Čt	8.3.	Láska k Bohu se projevuje zájmem o lidi, ne o náboženství.
Pá	9.3.	Můžeš být bohatý bez peněz a chudý s penězi.
So	10.3.	Skutečná láska není jenom schopnost starat se o druhé, ale také schopnost v pravou chvíli přestat.
Ne	11.3.	Kdo jedná podle pravdy, jde ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.
Po	12.3.	Bůh není zvědavý na to, co mu chceš říct, ale na to, co si chceš nechat pro sebe.
Út	13.3.	Často je třeba větší odvahy k tomu svůj názor změnit, než za ním pevně stát.
St	14.3.	Přestaň vkládat ruce do jeho ran - vlož důvěru do jeho vedení.
Čt	15.3.	Odpuštění je nejlepší pomsta.

Pá	16.3.	Modlitbou se čas neztrácí, ale získává.
So	17.3.	Řekni mi, s kým se stýkáš, a já ti povím, kdo jsi.
Ne	18.3.	Jestliže pšeničné zrno nepadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek.
Po	19.3.	Dělej, co dokážeš, modli se za to, co nedokážeš, a Bůh ti dá, abys to dokázal.
Út	20.3.	Každý je schopen milovat nezištně, ale jen někdo to dokáže.
St	21.3.	Život se nemění dny, ale laskavými skutky.
Čt	22.3.	Nepros za odstranění nepřátel, ale za jejich obrácení.
Pá	23.3.	Je lepší být pronásledovaný pro své svědomí než být pronásledovaný svým svědomím.
So	24.3.	Usmíř se s minulostí, tak ti nebude kazit přítomnost.
Ne	25.3.	Bděte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení. Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé.
Po	26.3.	Tajemství pokojného života je toto: Nemluvit o všem, co vím, a neposuzovat všechno, co vidím.
Út	27.3.	Nejlepší obrana proti pomluvám je žít tak, aby jim nikdo nevěřil.
St	28.3.	Bez modlitby jedeš po objíždce tam, kam by ses jinak dostal zkratkou.